

Indijonas mokslo nekenczia
Sako rukytį ir gerti lengviau, ajbecze,
Ejsiu vėlą prie savo žmonių,
Indijonas — raudonskuris.
— Suraskyt vada Indijono.

JUOKUBAS

Vadas Kontrabandnesziu.
(Pauki istorija)

— Jau muszasi — tik izeik, tare neįdama in prieme.
Ir teisingai rado visus beu-
pesanzcius ir beilumbenczius
o kudikis pametas reke visa
gerklia.

Mariuka nuo seniai iszmoku
si kantribes, nuego visupirmu
prie kudikio, idant ana nutil-
dit, ka ir padare davus žinde-
li su pienu. Didesni vaikai iz-
vide piana, apapito seseri, pa-
mirse jau visai apie krausiz-
duonos, uz kuri muszei, o ku-
ri dabar pamete ant aslos ir
godzia žiurejo in uzbona, kuri
laike Mariuka.

Tuotarpu inejo Andrius, o
iszmoke kudiki su bonkutia
pieno ir seseri su uzbunu, ne
drasiai uszklause kas dave pie-
no.

— Kagi buzia darius, tu
nedoras, kad mielazirdinga
zmona nebutu susimilejusi, tu
neziurai nieko! — bare Ma-
riuka.

— Na, tik cit nerek, jeigu
nesakisi motina, tai ir asz ka
nors atnesiu, kad visi pavai-
gisime.

— Jau gavau koliot usz ta-
vo vagima, vel tu nori tai da-
rit.

— Ne, ne tik to tilek ir
kurk ugni, kaiek puoda, o asz
tuoj sugriziu. — Tai tares iz-
bego.

Mergaite emesi prie darbo,
liepe vaikam pririnkt prakru-
ru, kurie noringai padare tai,
laukdami zadomu pusiecziu.

Andrius netrukus sugrizo
su sterblia marszkininiu pilna
bulviu ir trumfalieszka izspi-
les ant zemes, tiledamas pasi-
jieszkojo peilio, sedo skust, ki-
ti vaikai sekdami ji teipjau
padare ir tuojaus priskuto, o
Mariuka suplovus sudejo in
verdanti jau vandeni ir visi
su pasiilgimu lauke iszvirimo:
nevisos buvo dar minkezos
bet Mariuka turejo atkaieti ir
nutildint szaukiancius valgit.

Karszta, szutindami sau na-
gus griebie iz bludi in varti-
dami kaipi zarijas delnuose
godziai kandziojo iszalkusiu
vaiku szeimina.

Po tu pusiecziu vaikai aplei-
do stuba ir iszkriko po gat-
vias kaimo.

Liko viena Mariuka su ku-
dikiu; noretu ir ji iszeiti, bet
bijojio motinos, kurios lauke pa-
reinant, o kuri gal ne tik bar-
tu bet gal ir sumusztu usz iz-
neszima laukan kudikiu.

Apie pietus atejo Nastazija.
— Parejo motina? — uszkla-
se.

— Dar ne — atsake baimes
paimta mergaite, matidama
Nastazija namieje ir girdeda-
ma jos klausima, kas dave
mergaitei suprast, jog ji apie
motina nezino.

Varge augantie vaikai dau-
giau suprantu ir iszmano negu
vaikai turtingu tevu, kuriem
nerekia niekuomi apart zaisliu
rupintiesi; suprato Mariuka pa-
voju ir iszgastingai lauke to-
lesnes kalbos Nastazijos, kuri
matidama iszgasti mergaitei,
ziuredama in jos iszblizkusiu
szavarginta veideli, atsiduso
linguodama su galva ir kal-
bejo kaipi pati in save.

— Visi eugrizo — kurgi
ji?... Oj dalis dalis, oj var-
gas, vargas jusu nelaimingi
vaikeliai.

Potam pradejo mislit pati
apie save ir tvirtino, jog ir ji
nelaimingese. — Pakol žmogus
jaunas, mislijo, dar jam ir lau-
me gal nusizisipo, dar jo atei-
tis gal but laiminga ir tuomi
bent mazina savo nelaimingu-
ma, bet nelaiminga ta mergi-
na, kuri varguose prazidejo,
kurios ziedus nupute ziaurus
vejas ir paliko tik stuoibri; ne
laimingiausia viengota ta, kuri
savo jaunistej pamete doribe,
kadangi podraug pameta ir vi-
sa laiminguma, pasilieka amzi-
nai nelaiminga, apleista, mato-
mai, nuo Dievo ir žmonių. Oj
ir asz pati....

Mete tas savo mislis, kurios
nesuteikinejo jai jokio smagu-
mo ir tare:

— Tu, Mariute, niekad ne-
dorai negivenk, niekad ne-
vaikszcoziu spirito, nenorek
niekad jokiu smagumu, milek
doribe, milek Dieva, niekam
nieko blogo ne tik nedarik,
bet ir nesakik niekad.

— Kodėl? — klausie akiva
mergaite.

— Todel, idant nebutum
teip nelaiminga, kaip szian-
dien tavo motina.

— Bet kagi darit, isz kur
imt piningu del givenimo?

— Eik tarnaut pas žmones,
ten duona turesi, ir dar uszi-
tarnausi piningu ant drapanos
ir nieks pirsztais nebadis, kad
tik busi dora, kaip sakiau, tai
žmones paguodos ir laiminges-
nes ateites sulauksi.

Mergaite per valanda sede-
jo uszimielijus rimodama ant
ranku, potam atsiliepe:

— Ve, eit usz merga, dar
asz permaža, eit usz pusmerge,
reikes sunkiai dirbt kad ne ne
pasjiesiu.

— Ar lengviau, misliji, ne-
sziot spirita? Kagi isz to turi
motina, o dar atsiktik gali kad
maskolus nuszuja kaip szuni
ir usz szuni pasilieki — tai toks
givenimes kontrabandnesziu.

— Teip, bet kaip motina
palikt — bo gi leis mane luzit?

— Andrius netur ka veikti, ne
vienas gaspadorius jau kalbi-
no usz piemeni. o motina ne
leidzia ir gana; žmones jau kei-
kia ji usz vagima, o kad ture-
tu ka pavagit, jug nevogtu.

Nastazija supikus ant Gri-
gienes nusjove ir tare:

— Kvaila — pati sav ir
vaikam pragalezti gamina....
Jug galetu isz vaiku turet jau
gersa paspirti, bet ziurekis —
laiko prie sava badi marina
ir kas bus kaltas jei su laiku
pasilieks piktdariasis, supus ka
lelime arba prazus rankose
kerszintoju.

Mariuka, nors Nastazija kal-
bejo kaipi pati in save temin-
gai klausie jos kalbos ir gliiai
zodziavimus, arba apkalbeji-
mus kitu, bet nelaiminga mer-
gaite tik reikalavo doros pa-
mokinimu, idant pasilikit dora.

Nastazija nesulaukdama Gri-
gienes, nenoredama baigint
Mariukos, nuego namon, idant
ko — nors patirt apie ja nuo

kitu.
Di-vidis praejo.
Stuboj- Grigienes buvo tusz-
cia. Mariukai nubodus vienai
bebuti, paeme vaika apsisupo
su skepata ir teipgi iszejo bore-
dama bent ka isz vaiku, kuri-
papuriczeve dingo nezinia-
kur, pamatiti; buvo nerami
kaszin kodel.

Diena buvo giedri ir szilta
Mariuka nuego ant rinkos ap-
link židais apgventos, visur
buvo tuszcia tik židelkos se-
damos ant slenkscziu ir
megzdamos pancziakas tarp sa-
ves varvaliavo. Mariuka pri-
ejo prie vienu gonkeliu kur
buvo kelos vienmetes su ja-
z delkates, o kurias ji gerai
pažinojo.

Sena židelka paziurejus in
maza Jonuka, tare in ja:

— Ko jis toki balta tur bur-
nu? Jis serga?

— Ne, jis tokio gimio — at-
sake Mariuka.

Židelka židiskai pradejo
ka tokio murmet, o židelkaite
nugnibus smetoti nuo savo pi-
ragazio inspaude Jonukui in
burna. Bet mazas "gojus" ne-
susiprato ir nenumane koki
laba jam daro.

IX

Mirtis Grigienes.

Saulė jau linko in vakaru
szali, kada Mariuka su kudi-
kiuz sugrizo namon. Rado ke-
lis iz mažiausiu vaiku ant kie-
mo, motinos dar nebuvo.

Vakare aplanke namus Gri-
gienes Nastazija, idant paži-
ret ar nesugrizo ji, bet su nu-
sistebejimu persitikiriu, jog
senos Grigienes dar nebuvo.
Atesze ji kampeli duonos, ku-
ria padalino vaikam, kurie
godziai svalge atsigere van-
dens ir nuego gult.

Mariuka nesulaukdama mo-
tinos, uzimdzius kudiki ir pa-
ti atsigulus szale viges ant že-
mes uzimgo. Nubudino ja iz-
miegu susibeldimas, atidare
akis ir iszvido gulinti ant aslos
paveikla. Mergaite persigan-
dus norejo surikt, bet sulaike
ja balas susvaitojimo, tas bal-
sas jai buvo pažistamas nes bu-
vo tai motinos balsas.

Mergaite priszoko prie gu-
lincijos motinos ir prisilenke
prie jos.

— Ziburio — isztare silpnu
balsu Grigiene.

Mergaitei rankos drebejo ir
vos uzliebe lempuke. Prie-
szviecos tamsgano žiburio iz-
vido nubalusi mirtinai vaida ir
rankas gulincios ant aslos mo-
tinos.

— Duok — gert — isz-
tare vel silpnu balsu motina.

Godziai iszgere paduota per
mergaite vandeni ir stenges-
pasikelt, bet grinuot atgal pa-
jiegus netekus. Mergaite nau-
dojo visas savo pajegas, idant
pritarukt motina prie suolo,

pasodino ja szcip — teip ap-
ramesciodama kuo galejo. Mo-
tina apszvelge po stuba, o ma-
tidama gulinczia ant vidurio
stupos blets su spiritu, parode
mergaitei liepdama nuneszt in
kamara.

Mariuka nunesze spirita ir
paslepe tik jai ir motinai žino-
moj vietoj.

Vaikai miegojo, apart An-
driaus, kuris akia ziurejo in
liudna regikla ir in darbus se-
sers, stengdamasis nuduot mie-
ganti nebut paszauktu darban.

Nelaiminga mergaite viena
beveik per isztisa nakti nesu-
merke akiu besirupindama mo-
tina ir vaiku.

Ant ritojaus anksti vel Nas-
tazijas atejo.

Ineidama in stuba ir iszvi-
dus Grigiene gulinczia lovoj
szaltines paimta iszgastingai su-
szuko:

— Del Dievo! kas jum ira
teta?

Negavo, vienog, jokio atsai-
kimo ligone neturejo pajiegu
kalbet ir net atmenumo jokio
neturejo. Net po keliu valan-
du, kada Nastazija pasirupi-
nus pieno ir duonos atnesze ir
pavalgidino, ligone sustiprejus
ir atgavus atmenuma pradejo
silpnu balsu apsakinet jai sa-
vo atsitikimus, persiskirus ir
iszkrikus kontrabandnesziam.

— Parpuoliau — jau mis-
lijau jog esniu prazuvus, rode
si kad kada perszkinejo per
mane maskolius, jog pervere

maae bagnietu — bet jis nu
bego toliau. Pavojus liepe
gelbetis pasikeliau ir sukniu-
bus neriau in rugius. Susipai-
ciojus kojom griuvau vel ir
nieko jau nezinau kas buvo ta-
vo. Neatmenu kas daresi, nie-
ko nejauciau, nejauciau, ve
maciau — turbut uzmigau...
Kada atidariau akis jau buvo
szviesu... Tiku aplink, tik
varpos sznabzdejo migdida-
mos....

Atsipeikejus, matidama pri-
saves savo spirita, paemiau ji
pasikeliau ir nuegojau laukais.
atsigerus vandenio isz grabes-
— Igai ejau nei žing-nis bu-
vo sunku padarit.... Dar jau
giria puoliau ant kelio ir sa-
kia, jog ten bus mano miri-
mo vieta.... Rado mane giri-
ninkas — nezinau kaip nuga-
beno ba savo gulejau ten diena
— pajegos lig sugrizo nu
sprendziau eit namon, idant
mirt ant savo meslu, savo liz-
de. — Daviau kvorta spirito,
su likusiu led nelet prisabas-
ciau namon vidur naktije....

— O Dieve, sergancziai o
tokia kelione atlikinet — bi-
jok Dievo! jug galejt savo už-
muzt kalbejo Nastazija lin-
guodama su galva.

— Kagi darit, mirt pofse-
tima pastogia nesinori. Nega-
la man tokio szuniszko giveni-
mo, geila vaiku, gaila mažiū
lelio Jonuko — kalbejo ligo-
ne drebanciu sujudintu balsu.

Kanczios jos matomai pasi-
d'dino. Szucziaupe drucziai lu-
pas, surauke kakta ir vedziojo
apdumtom akimis po stuba
kaipi jieszkodama gal, pagel-
bos savo karcioze

Vaikai apstojio lova mirsz-
szaczios su baisesiais jaučiais
motinos, szaukesi vien valgit
nesuprasdami, jog motina ne-
gal jau ju sprupint ir neapru-
pines daugiau. Mazas Jonukas
paliktas per aukleja, kuri iz-
miegu pasirupint vaikam maisto
verke vigej Nelaiminga mirsz-
tanti motina ar gal negirdejo
vaiku szauksmo, ar gal petu-
rejo pajiegu bent suramigt si-
ratas. Lupos drebejo ir tik ret-
karczias galima buvo girdet
trumpus nesurisztus zodzius ti-
kia kalbamus:

— Vai-kai.... Jo....
kas?... Nastazija sededama
ant suolo žiurejo in mirsztan-
cia motina ir vaikus lingavo
su galva susijudinus regikla ir
inesi veizdinedama sau busanti
padejima nelaimingu vaiku,
mirus motinai. Galiaus supikos
kad ligone dažniausia kartojo
varda mažiausio isz vaiku niur-
nejo sau po nosia:

— Ji tik tuomi rupinasi,
nors jis negives, jai mirus o
apie tuos, kuriuos laukia var-
gas nepaiso. Su tais kurie liko
žmoneis — da kas kito, bet
kagi veikis, kuy desis kas pris-
ims tuos mazus pilvuzus? ka-
matitis dikai ir augis svetimus
vaikus. Nelaimingi jie o kas
kalba?... Nerupejo ateitis,
dabar boba žiurek kas ira, kas
laukia Neverta but motina ta
kuri vaiku ateitim nesirupina.

Tuotarpu Mariuka eugrizo
namon nuo Rfkes su duona
kurios pirkio usz piningus ap-
laikitus usz spirita, o teipgi ir
pieno, o parneszus maista ap-
rupino juomi szeimina. Vaikai
pavalge iszbeigiojo visai nesir-
upindami motina. Tik viena
Mariuka jos neapleisdinejo.

Uszstojus vakarui in stuba
Grigienes pradejo rinktis kai-
minkos, dažinojusios apie liga
Grigienes, ejo aplankit ligone
o kožna tur-jo pranasziste
apie amzinasti.

— Teip tikrai, kaip amžina
atsiliu Jurgiene — kalbejo
vienu — apsigro umai ir ne-
ra visai ko tikutis kad ji izlek-
tu, jau jos viena koja gra-
be....

— Teigi, kuma, o kas kal-
tas kas kaltas, jei ne ta groni-
cia ja varo iz ezio szvieto? —
pritare antra.

— E, groniczia, ne groni-
cia — kas nuo Dievo skirta,
tai žmogus neizszisaugos. To-
kia jau priezastis jos mirties,
jug be "priezinios smerties ne-
ra".

— Tas teisite, Joniene pri-
tare kita.

— Teisibe ir neteisibe —
protestavo kaltinanti groni-
cia.

(Tolius bus).

Dievui d-kui ant auzsz y-
Jau man aushko sunk-nyles,
Ne reikes po szviete trackyt-
Po visas pabulke sz-nyti-
Sutver-siu sia dra-gyst-
Kur-e talpau-si visok-o-z-
ny-t-
Kas ka valgo, kaip p-ny-ey-
vena,

Tai del man-s gr-ra gana
Viena kals, kitos zalatys,
Szlove ple-z liezuvei makaluos
Nie tiek bus garbes,
Kiek nupleszimo szloves.
Toku draugyscziu daug tu-
rime,

Kožnoje apigardoje r-n tam-
Tai vis Dievui ant garbes,
Norint su nupleszimu szloves
Tada viska dažinosiu,
Ir kur tik nuvezlosiu,
Kaip su bobelems suz-ju,
Meilei pasikalbesiu.

Juk jau senatve, maitele,
Reiketu pamislyti apie du-
ezele,
Ba dziezav kaip atsimenn,
Tai vos isz kalio neizszneriu.

Kaip dabar raszysiu,
Tai viska pasakysiu,
Katra kaip kalbejo,
Ka nuo kitu girdejo.

Dabar turesiu naujenu gyvu,
Tai galesiu pasakyti ir del-
kitu,
O kolei ka dažinosiu,
Tai biskuti pasilesiu.

Buvau ne senai Kingstone,
Tai už biski gal ne gavau
kone,
Kaip in viena grincz inejau,
Tuojaus svaguli gavau.

Kampuose uztauk daug ra-
kandu,
Rodos kad lizdai del angiu,
Viena dave man kauzines ka-
vos,

Tai vos pridejau prie burnos,
Pradejo mane tasyti,
Passitus szirdi traukyti!
Valgio gero nepagamina,
Szoldieri gerai neiszvirina,
Pus-zali paduoda,
Ir da raugiau atsiduoda.

Gaila žureti ant vyru,
O kaip ne kuriu,
Ir sveikata maža,
Vargei atsigriebs kada.

Gera gaspadyne, tai suksas,
Nes jugu tingyne tai niekas,
Ne viena mane peikia,
Ir da susirietus kelkia.

Kad tingynes kezojejo,
Nedovanojo,
Nutyleti ne te galio,
Teisibe iszkalbeti turio

Ba kaip tylesiu,
Pati kalta busiu.

Daug foniu Naugstake gir-
d-ju,
O ir visko reg-ju,
Szendien su tuom susilauksiu,

Kita diena atydesiu;
Oj kad duciu, tai duosiu,
Szonus gerai iszkezoziu!

Kaip tik vira izvezsiete ant
kapiniu,
Tuojaus ymkites prie amatu.

Pati zinau kaip viena boba
Dorise padare,
Kaip vira uzksae, tu jau ve-
zima alaus parvare.

Pradejo szinktu ti,
Vyruos save viloti,
O ka visko turi,
Kaip priguli:

Alaus ir guzes in vales,
Ir dukreles net keles,
Ka ne turi geros paveiz lo,
Teip tai buna visados.

Tai gi, naja,
Terp bobeliu szun-je,
Ne paiso ant visko,
Ant sarmatos in ant grieko.

Bus viskas gerai,
Gud bail!

LINKSMA VALANDA
Surinkmas Lietuviskos Literaturos
Izaina Viena: Karta Ant Meno.
6x10 coliu dydimo, knygos formos.
PRENUMERATA KASZTOJE:
Savientuose Valstijose... \$1.00
Europoje, Australijoje, Anglijoje ir L. \$1.50
Del gultai amezkietis kasztioje \$1.15
tik 50c. ant viso metu.

50,000 KNYGU

Pasakys Kokiū Budu Gali Pats Save Isigydyti Namie.

Kožnas kenčiantis vyras ture pareikalauti vieng is tu Stebuklingų, dykal gautų Knygų. Ta knyga yra vertė \$10.00 kožnam kankinamų vyru. Knyga ta pasakys sveikam vyru kaip saugotis nuo ligų. Jauči vyrai, kurie mana apsigyti naudos skaitidamė tu knyga. Jeigu sergate nuo Pilva ligų, Negruomulvima, Užsiklisma žarnų, Kepenyų, Skilvės, Inkstų ar Pulsis ligų, Nusilpnėma Nervų, Pradžindų Vyriskumų, Nepilnumų Sapnų, Lytiškų, Nusilpnėma, Užmigdijung Kraują arba Brastų, Skrofula ir Nevėly Kraujų, Palarima arba Triperi, Užkrečiamų ligų arba Naujai įgautu Nesveikumi; jeigu esate Silpnas, Nerviškas, Nulindęs, Nusiminęs, Nusilpnėis Spėku arba kenčiate nuo Jaunų Pradžang, Remmatizma arba kokių ligų ir nesveikumu, paprastų vyrams, ta dykal gauta knyga, pasakys jums kokių būdu atstati greitai inolatini isgydymu, privatikai ir paslapta, sava namie. Knyga ta pasakys aiški ir paprastai kalboj kodel kenčiate ir kaip galeti buti sveiku. Knyga ta yra krautuvis žinios ir pasaka ape tokius dailius privatiska būda, katrus kožnas vyras, jaunas ar senas, bogutas ar biednas, nevėdas ar vedęs, sergantis ar sveikas, tur žinoti ir juji prisilaikyti. Naudingas ir teisingas patarimas, ne piasus tuo dykal gauti Knygų yra neapiprekuojamas. Jeigu kiti gydytoji neįstengti sugrąžinti jums sveikatą, apkas ir tvirtumą, neiludinkitės! nenusiminkiet ir netvotikiet vilgtis, bet pareikalaukite tu Dideli Vadoja Sveikatos.

SIUSK TĄ DYKINĮ KUPONĄ ŠENDENA.

Tas pareikalavimas knygos nepirala jus į jokio skolę ir užmokėti. Mėsa nesimant jokių vianst C. O. D. su uždėtu mokesčiu kaip tik neliovinti gydytoji ir institutų dar. Ta knyga yra suamanta su užmokėti patį patį maitin ir užpėdytis suasitit taip, jog ne vienas negali išmesti la p.

DR. JES. LISTER & CO., L. 803, 208 N. Fifth Ave., Chicago, Ill.
Gedotiniai Tamista: Ad uszinteresuotas Tamistas pradžidimu siusti Vysai Dykal Knygų, melsziti prisititi man viena vysai dyka.

Vardas ir pavardė: _____
Adresas: _____

Igis ir kaszt-s Trans Sibirsko gelezinkelo.

Trans-Sibirskas gelezinke-
lis Rosijo ira padalintas an-
septiniu deviziju, o ant kožno
devizijos paduodam ilgi kel-
ir kiek kožna devizije kaszt-
vo pastatit:

1. No Tezelabinskio in O-
1,328 viorscu, kasztavo 47
000,000 rubliu.

2. No O in Irkutsa, 1,745
viorscu, kasztavo 72 000,000
rub.

3. No Irkutsko in Misof-g-
ja, 292 viorscu, kasztavo 22
000,000 rub.

4. No Misof-ko in Sr-tens-
ka, 1009 viorscu, kasztavo 53,
000 000 rub.

5. No Sr-tensko in Khaba-
rovsk, 2000 viorscu, kasztavo
117 000,000 rub.

6. Khabarovsko in Graf-
ka, 347 viorscu, kasztavo 18
000,000 rub.

7. No Gr-f-ko in Vladivo-
stoka, 382 viorscu, kasztavo
17,000,000 rub.

Augzecziau minetos sumos
ir viorstai ira tiktai ant vienos
divizijos ir kasztai intaisimas
tuju diviziju.

Kitaip aprokuojent Trans-
Sibirskas keles ira 7, 112 viors-
tu (4,742 milu) ilgio, o kasztas
intaisimo tojo gelezinkelo 347
000 000 rubliu (apie \$173,000,
000) nes kaip redos, in kuriu
daugiau inez kasztai, Dabar
keles ira davestas igi Irkutsk-
ka, 3,780 milu nu St. Petersburgo
Mete 1899 keles bus pabaigta-
terp St. Petersburgo o Vladi-
vostoko, nes trukis tures buti
pervezamas per upe Baikali,
kuri turi 466 miles ilgio o 55
miles plezio. Laivas, kuris
pervezines trukius, tures 4,000
tonu. Pagal caro pa-pima, ta
keles tas tures but pabaigta
terp 1902 — 1905 metu, Me-
te 1895 darbinis bjuras gele-
zinkelo iszdave raporta, jog
ant diviziju Trans-baikol ir
U-omi, turejo 62,000 darbinu
ku dirbanciu ant gelezinkelo.

Daugiause ant gelezinkelo
dirbo kaliniai kai ir Sibrsku
kalejimu, kuriem nutrenkine
jo po viena meta usz juju dar-
ba.

No St. Petersburgo in Vla-
divostoka ims 14 dienu kelia-
vimo o gal esumazins ant 10
dienu Kasztas kelones isznesz
tiktai \$119, ka pirmuos buvo
\$428, ka pasazierie turejo kita
dos kelant per Seuz kanala.

Ilgiauses tiltas per kuri pa-
sazieries tures vaziuot, pereins
per upe Wolga, kuris ira 4
500 pedu ilgio.

Kaip ira didelis valstis
Texu.

Valstis Texas, Suv. Valst.
turi saviye in 3,500,000 zmo-
niu ir daug vietos da del tiek.

Ira didibes New England,
New York, Pennsylvania ir
New Jersey valstiju sudedant
in kruva.

Tenais randasi in 10,000 mi-
lin gelezinkelio vertes \$8,000,
000.

Priverstas su szluota.

(Pasakaite.)

Priesz dvidezintis metu atgalos mazm mie-telije sziauri neje Francioj, giveno kokis tai iz-siluzies vaiskavas vir-szinika, nes ant nelaimis toip kaip ir daugelis zalniuri, buvo priezingas katalikizmai baznec-i ir juos tarnam. Teip ne kente kuningo, jog ir su jis ne norejo susitikt ir in juos kalbet, ne kente butie ta me pakajuj- kur kuningas ras-davosi. Jago vienas iz jiojio priet-lu laikais iszpildindav- koki privaluma katalikizma tai ne galejo u-zsilakikt, idant iz jio ne pasijuokt.

J-nerolas tas, likos aprink-tas meru (hormistru) tojo mies-tuko Jiojo vaiekara ranga ir tiokumas patiko jiam tas dinstas. O reike pripazint, jog sa-vo dinstas teisingai ir prigulini-czei vede. Nes neapikanta, koke turejo priezais baznice, buvo priezais, jog kun. pra-baszcius tojo miestuko daug nukuntinejo nog jio.

Kunigas buvo tai gerade-jiagas ir miletas zmogus, o priek tam gana augsto moks-lo ir dievobaimingas.

Jenerolas kur tik galejo, pa-niekino kuniga visur, nes jis-ai kentejo ta viska pagal jio stona, o j-nerolas tam daugiau piktnos, jog nieko ne gales kenkt dviasizkai asabai.

Pati jenerolo buvo tai pa-bazna motere. Nes jenerolas jiai nesipriezino su jiosos ti-kejimu, kad tikitai su savo szventinibem nesiroditi priez-jin. Buvo iije milasizdinga ir stengies pataisit ta, ka jiosos viras per savo kvailuma darki-no.

Viena karta, menesije Sejos doi dienos priesz szvente Die-vo Kuno, didele viesula atsil-anke ant jiu miestelo.

Ant rinka, pagal paprati-ma buvo statomi altorelei, nes labai tame laike buvo sugadin-tas purvinu, sulauzintom sza-kom, lapais ir kitokies daig-tais primetinta per viesula.

Prabaszcius, ant kurio vis-kas buvo atideta, idant proces-ije kanopikuiause atsitubu, daugiause apie tai rupinosi ir pastanavijo visom pajegom, idant rinka butu apszvarinta.

Suszauke savo parapijonus ir pasake jiems apie ka eina, akvatindamas juosius, idant apszvarintu rinka. In keles dienas jau vieta buvo apszva-rinta, iszkisik tiktai vieta, kurioje giveno burmistras. Bi-jodami dalipetet jiojio locnaste, be jiojio pavelinimo.

Prabaszcius mislandamas, jog zmonis per neapsizurej-ma aplenme ne szluot vieta priezais nama jenerolo, paliepe, idant ir taje vieta nuszuotu. Nes vienas iz zenklivesniu miezcioniu pasake kuningui, jog iz priezais baumes ir rustibes jenerolo niekas ne at-sirastu, idant nuszuotu jiojio vieta.

Kunigas atsiduses gilei, pripazino teisinguma miezcio-nio ir tolaus daziurinejo dar-ba, o priesz jenerolo nama li-kos ne nuszuota vieta. Po ne kokiam laikui kunigas nusid-ave pas burmistra ir liepesi perstatit del jio.

Jenerolas jin prieme ir pir-mutinis tare in kuning: — Kuninge, turbut ateni atlankit in maszele mano pa-czios. O kaip ziurau, o jago norei matitis su mano pacze, tai liepsi jaje paszaukt, o pats atsitolineu.

— Ne, ponas jenerole — paszanke kuningas nusijuokes — szta karta noriu turet gar-be paszeket su ponu. — Ar teip? — Gerai, kalbek, nes greit, ba ne turu laiko, — pa-szauke jenerolas.

— Tuojas pabaigsiu, ba ir asz ne turu uz daug laiko — tare kuningas. Rito pagal pa-pratima, pereis per jiuso dures procesije su Szvenciausiu Sa-kramentu igi altoriaus, kuris like pastatitas toje dalje rin-kaus. Uz szta atejuu jiuso pra-szit, idant palieptum nuvalit lapus, purvina ir kitokies szas-zlavas, kurias viesula pripute vakar, jago butu parankian,

tai asz paliepsi del savo zmo-niu nuvalit.

— Kuninge prabaszciau — atsake jenerolas — ta, ka po nas vadini szvente Dievo Ku-no, ne ira suvis paraszita pro-voce, per tai ne paliepsi, idant nuvalit priesz mano duris szaszlavas.

— Mano mielas — atsake pati jenerole, kuri tame laike buvo inejos — rodosi man, jog praszima kuningo galime l ng vai iszpildint. Paliepsi del tarnu, o tie tuojaus nuvalis szaszlavas priesz nama.

— Mano Onuk — tare ja-nerola — jau ne karta pra-szau taves, idant in mano rei-kalus neiskieztum. Uzdraud-ziu visiem idant ne desilips tetu nuvalit, o ktras to ne iz-pildins, tai tas pazins galibe mano rapniko ir jog esmiu burmistru.

— Tegul Dievas mane ap-saugoje, idant tureciau mai-zitis in naminus reikalus. Veluk atsitolineu. Prasza da paskutinio pavelinimo, ar pa-velinsi nuvalit szaszlavas priezais nama ar ne, — tare ku-ningas.

— Paliepsi da karta, idant niekas ne dalipstetu — pasza-uke uszipikas jenerolas.

— Gerai, — tare kuningas ir iszejo.

— Hej Petrai! Franei! Mikai! — paszauke ant tarnu jenerolas.

Tuojaus stoji tris bernai priez jenerola su vaiskava pa-guodone.

— Pazinstat mano rapnik-ka? — uszklause jenerolas su rustu paziurejimu.

— Teip, pazinstam ponas jenerole! — buvo atsakimas visu triju.

— Na, tai ziurekit, jago vienas iz jius atsivozintu nu-szuot priesz nama, arba duo-tomet kam kitam pavelinima ant to, tai rapniku gaus ant atminties teip, jog pakol givu bus, tai ne uzmirsz. Suprantat mane?

— Teip, pone jenerolas.

— Atsiminkit sav gerai, ka sakiau. Galite dabar atsitolit.

Tris bernai atsitoline su pa-sikloniojimu koznas in savo darba.

Tankiause atsitalko, jog terp zmoniu ne labai uszkie-tesjus arba pikt, kada tik papildo ka toki laike savo pik-tibes, tai paskei iz to buna neuzganadintais ir noretu ta pataisit. Taz pats buvo ir su ponu jenerolu, visa vakara valksztinejo apimtas didele galleste ir neramumu.

Ejo po keliolika kartu in lova, su iszverstom akimis pri-sizuriunejo in lubas, nes viskas ant niek, ba uzmig ne galejo. Ant galo apie pusiaunakti iz-girdo, jog kas tokis su didele sargibe nuszlavinejo priez-aines. Jenerolas pasireme ant alunkiu ir murejo in save:

— O ka, ne blustu. Kas to-kis nuszlavineje ir priezinasai mano priakimui. Nes paziu-reniu kas czionais ponu, ar asz ar kuningas.

Jenerolas apsirede in szlaf-roka, uzdejo ant koju pantaf-lus, paeme rapnika in ranka ir tikei nusileido trepais ze-min. Atidave dures ir pamate koki tai zmogus, kuris su szluo-ta stengesi nuszuot purvina ir szakas. Da pora zingsniu, o...

Rapnikas iszpuole jenero-lui iz ranko.

— Kas tai! — paszauke — kuningas! Kuningas ezitam laike nuszlavineje czion priez-aines mano nama!?

— Teip, tai asz, ponas je-nerole atake kuningas spakai-nei. — Rukejo tai priver-tinai padarit, o ne norejau nieka ant pono jenerolo rapnika siunst. Mano cziesi gana pla-tus.

— Hm, hm, O!... — su-niurnejo jenerolas, spirdamas rapnika su koje.

— Gaila man, jog ponui je-narolui pertraukiau migi, nes stengiausi kanotikuiause nu-szuot, nes gal but, jog da ne papratias...

— O, o, o... — murmejo vela jenerolas, da tolu atepir-damas rapnika.

— Su noru paneszu kora uz tai, jog ne esu teip inpra-tes. Christusa ir plake, tai kas

Draugas Morgano.

George F. Baker milijonieris (ejna su sunum) yra drau-gas Morgano. Tiej du turcei valdo milijonais ir turi savo rankosia kone visa piningynia gielda.

van kenktu muzimas rapnin-ko? Tai garbe del manes tar-naut Vieszpacziui. Nes da karta perprasza, jog buvau toks nerangus szlavime...

— O, nerangus, turbut... — painiosi jenerolui. — Na, na, turbut, nes... paziure sim. Paziuresim kas smages nis...

Jenerolas su staiga atidare dures paszauke: — Hej! Petrai! Franei! Mikai! Kelkites. Duokit szluota! Greiciau! Pirmutine koke rasi!

Vaikinai su primerktom akimi ir su naktineis marski-benis, persigande, pribego.

— Kur szluota! — riktelejo jenerolas.

— Ne Petras, ne Franas, ne Mikas ne suprato tosiok kal-bos, su atdaritom burnom pri-sizuriunejo ant jenerolo.

— Klausiu kur szluota ra-kalei! — szauke jenerolas.

— Koke szluota? — pasza-uke vienas.

— Szluotos noriu, ar raka-lei turiu pasakit ka szluota zenklina! ir pasilenke pakialt rapnika.

Tarnai persigande praszia-lino, nes narsiauses iz visu Franas, atnesze szluota.

Jenerolas pgriebes szluota, pradejo su visom pajegom nu-szlavinet.

Nes ponas jenerole — tare kuningas su nusijuokimu — pailsi ponas.

— Duok man pakaju ku-ning! — Paziuresim kas grei-tesnis.

Kunigas nieko ne atsake, nes szlave tolaus. In penkes minutes jenerolas palove szla-ves ir turejo prisipazint uz sumusztas.

Atidave szluota Franui ir tare: — Imk ir paszauk anuos rakalua, o turite iszszluot man priesz-nami teip, idant ma-ziausios szaszlavos ne pasilik-tu. Nes tuojaus, ba rapnikas bus darbe!

Paskui atsigrizes in kunin-ga, tare epakainiau: — Kuninge, gali ejt na-mon ir pasilest. Prie proces-ijos reikalausi pajegu. Jago ir asz dagivensiu ritojaus, tai nusiduesiu ant procesijos, nes szia nakt kuninge pasakei pa-mokla ant pamokslu.

Pasakes tai, nusidave, atsi-gule ir iz sik uzmgio, nes tik ant pora adinu. Priesz diena atseikele, pabudines visa savo szeimina. Nuejes su jis in sa-vo soda liepe nuskinet ka gra-ziausius ziedus ir szakas no puikiausiu medtiu. Dare tai teip szirdingai, jog kone visa savo darza sunaikino.

In adina paskiau liepe savo zmonim surinkit szakeles ir ziedus. Nuejo su jis ant rinka-ur ir pradejo padabinet visus al-torius. Niekados da ant szven-ties Dievo Kuno, teip ne buvo pareditas rinkus kaip szzendien

Ant galo inejo ponas jena-rolas in stuba, ka tik norejo uszklaust savo viro, kas tai vis-kas zenklina, kad sztai jena-rolas pirmiau prakalbejo, jog abudu ejvsia in baznice ir imsia dalibas procesijos. Baz-nicioi ir procesioji jenerolas buvo visame pirmas.

Nes ir po tam neiszreisze del pacios, kas atsitiko taje nakti priez szvente Dievo Kuno. Kada apie tai klause szta tiktai atsake, idant uszpra-szitu kuninga ant piet, o dazi-nos apie viska. Jeneroliene su linksmumu ta iszpilde, o kun. prabaszcius prieme usz praszima.

Laike pietu, jeneroliene ne galedama iz akivumo ir links-mibes ilgiau dalaikt, pasza-uke: — Ach kuninge prabasz-ciau, tu esi tikrai cuda — tre-ri!

— Ar asz? O ne poni — esmiu tiktai nusdejusiu zmo-gom. Iszrinktuju ir szventuju ira maazi — tare kuningas.

— Nes jegamasteli prasza-man iszreiszt, kokiu daliku privertei mano vira?

— O, labai lengvai — tare kuningas su nusijuokimu. — Prastai tarent priverciau jin su... szluota!

Jenerolas nusijuoke garei ir apsahe del pacios, kas atsi-tiko taje nakti ir kaip jin ku-ningas priverte su szluota.

No to laiko jenerolas buvo dievobaimingas zmogus ir tan-kei atlankidavo kuninga.

— Imk ir paszauk anuos rakalua, o turite iszszluot man priesz-nami teip, idant ma-ziausios szaszlavos ne pasilik-tu. Nes tuojaus, ba rapnikas bus darbe!

Paskui atsigrizes in kunin-ga, tare epakainiau: — Kuninge, gali ejt na-mon ir pasilest. Prie proces-ijos reikalausi pajegu. Jago ir asz dagivensiu ritojaus, tai nusiduesiu ant procesijos, nes szia nakt kuninge pasakei pa-mokla ant pamokslu.

Pasakes tai, nusidave, atsi-gule ir iz sik uzmgio, nes tik ant pora adinu. Priesz diena atseikele, pabudines visa savo szeimina. Nuejes su jis in sa-vo soda liepe nuskinet ka gra-ziausius ziedus ir szakas no puikiausiu medtiu. Dare tai teip szirdingai, jog kone visa savo darza sunaikino.

In adina paskiau liepe savo zmonim surinkit szakeles ir ziedus. Nuejo su jis ant rinka-ur ir pradejo padabinet visus al-torius. Niekados da ant szven-ties Dievo Kuno, teip ne buvo pareditas rinkus kaip szzendien

Ant galo inejo ponas jena-rolas in stuba, ka tik norejo uszklaust savo viro, kas tai vis-kas zenklina, kad sztai jena-rolas pirmiau prakalbejo, jog abudu ejvsia in baznice ir imsia dalibas procesijos. Baz-nicioi ir procesioji jenerolas buvo visame pirmas.

Nes ir po tam neiszreisze del pacios, kas atsitiko taje nakti priez szvente Dievo Kuno. Kada apie tai klause szta tiktai atsake, idant uszpra-szitu kuninga ant piet, o dazi-nos apie viska. Jeneroliene su linksmumu ta iszpilde, o kun. prabaszcius prieme usz praszima.

Laike pietu, jeneroliene ne galedama iz akivumo ir links-mibes ilgiau dalaikt, pasza-uke: — Ach kuninge prabasz-ciau, tu esi tikrai cuda — tre-ri!

— Ar asz? O ne poni — esmiu tiktai nusdejusiu zmo-gom. Iszrinktuju ir szventuju ira maazi — tare kuningas.

— Nes jegamasteli prasza-man iszreiszt, kokiu daliku privertei mano vira?

— O, labai lengvai — tare kuningas su nusijuokimu. — Prastai tarent priverciau jin su... szluota!

Jenerolas nusijuoke garei ir apsahe del pacios, kas atsi-tiko taje nakti ir kaip jin ku-ningas priverte su szluota.

No to laiko jenerolas buvo dievobaimingas zmogus ir tan-kei atlankidavo kuninga.

— Imk ir paszauk anuos rakalua, o turite iszszluot man priesz-nami teip, idant ma-ziausios szaszlavos ne pasilik-tu. Nes tuojaus, ba rapnikas bus darbe!

Paskui atsigrizes in kunin-ga, tare epakainiau: — Kuninge, gali ejt na-mon ir pasilest. Prie proces-ijos reikalausi pajegu. Jago ir asz dagivensiu ritojaus, tai nusiduesiu ant procesijos, nes szia nakt kuninge pasakei pa-mokla ant pamokslu.

Pasakes tai, nusidave, atsi-gule ir iz sik uzmgio, nes tik ant pora adinu. Priesz diena atseikele, pabudines visa savo szeimina. Nuejes su jis in sa-vo soda liepe nuskinet ka gra-ziausius ziedus ir szakas no puikiausiu medtiu. Dare tai teip szirdingai, jog kone visa savo darza sunaikino.

In adina paskiau liepe savo zmonim surinkit szakeles ir ziedus. Nuejo su jis ant rinka-ur ir pradejo padabinet visus al-torius. Niekados da ant szven-ties Dievo Kuno, teip ne buvo pareditas rinkus kaip szzendien

Ant galo inejo ponas jena-rolas in stuba, ka tik norejo uszklaust savo viro, kas tai vis-kas zenklina, kad sztai jena-rolas pirmiau prakalbejo, jog abudu ejvsia in baznice ir imsia dalibas procesijos. Baz-nicioi ir procesioji jenerolas buvo visame pirmas.

Nes ir po tam neiszreisze del pacios, kas atsitiko taje nakti priez szvente Dievo Kuno. Kada apie tai klause szta tiktai atsake, idant uszpra-szitu kuninga ant piet, o dazi-nos apie viska. Jeneroliene su linksmumu ta iszpilde, o kun. prabaszcius prieme usz praszima.

Laike pietu, jeneroliene ne galedama iz akivumo ir links-mibes ilgiau dalaikt, pasza-uke: — Ach kuninge prabasz-ciau, tu esi tikrai cuda — tre-ri!

KUR BUNA

Mano vyras Juozas Dambauskas, kokis metas adgalios gyveno su ma-nim Mahanoy City Buvo skyta kad iszvaiziavo ant tarnu szale Worcesteri. Turi 26 m. senumo. Tegul jiai

pats ar kas kitas apie jin dasesz jo paciai kadangi jiji nori zioti ar gyvas ar gal numires. (Zt '01)

Mrs. F. Dambaukiene
525 W. South Alley
Mahanoy City Pa.

Vincas Mikelenas ir Agota Jese-lionai, paeina iz Suvalku gub. Vil-kaviskio pav., teip-gi ir Antanas Szupszinkas paeina iz Suvalku gub., Kalvarijos pav. Kamuzu kai-mo, teipogi ir Aviato Adalto paei-na iz Suvalku gub., Kalvarijos pav. Raudianaus gmino Kamuzu kaimo, jie pats ar kas kitas prasza duot zi-ne ant adreso (OIT 01)

J. Svetkauskas.
Box 8. Wilson, Pa.

Introligatorne.
APPROPRIATE KITCHEN.

Aysidiba senos maldaknygos istorie- natos ir laikrazei, kipo lai: Linkema Valanda, Dilgeles, Dagis Draugas, Teryne ir t.t. Prisimindami knygas apmokelyje pascio ai ekspreso kasties. Adresas: Lithuanian Bldinary, 514 W. Spruce, Mahanoy City.

PUIKUS SKAITYMAI

NAUJOS KNYGOS

9 istorijos, 122 puslapiu, apie "Kas yra Kristus" — Priesz tei-sybo nekalbekt! "Senas zmogus pavojuje" — "Namu sodas" — "Kalus cigonai" — Istorija iz 1705 metu! "Kvailias tikojimas" — "Ne-doras ponas" — "Girtavimas" Szit-os knygos preke tiktai 25c.

8 istorijos, 141 puslapiu apie "Grifas ir meziklinikas" — "Apie Tagana, kamalite ir aficiera" — "Del moteriu ir apie moters" — "Aukso miesles garsingiu poetu ir rastininku" — "Cigonka arba pagriebta ir velel atgauna mer-giuke" — "Mano dziaugsmas" — "Diedas ir boba" — "Apleista naszlaita" Preke tiktai 25c.

5 istorijos, 137 puslapiu, apie "Kalinu gyventojus" — "Kaukazo belaisvis" — "Lorionius" — "Narsi mergina" — "Uzgydus vyras" Preke szitos knygos tik 25c.

7 istorijos, 90 puslapiu, apie "Ergelel pono Morkaus" — "Du ar keturi" — "Svietas Dvasiu" — "Iszreisztas razabnikas" — "Zy-dai kaimose" — "Nevydonas" — "Jurgis Skaptukas" Preke 25c.

4 istorijos, 105 puslapiu apie "Ant kranto prapulties" — "Mis-tras ir krepeusius" — "Kampelis duonos" — "Isz ko dideli ponai" Preke szitos knygos tik 25c.

8 istorijos, 122 puslapiu apie "Pranuko nelaimas" — "Audra" — "Kodel neleido Baltraus in dan-gu" — "Bausmeje szysztuma" — "Ma-ziausias didele reikala" — "Dienos kentejimo Nantoi" — "Netobulus zmogus" Szit-os knygos preke tik 25c.

Puiki istorija apie "Valdelota" apprasmas iz pirmaunes puses szimtmeezio, iszsimtis iz Lietu-visku uzliuko, parodo kaip senoviskos laikos Lietuviai gyveno, puiki apisaka su pa-veiklais. 177 puslapiu tik 25c.

4 istorijos, 196 puslapiu apie "Urvu uzlietko" — "Panaszus" — "Lorensa" — "Sernega muzike" — "Su koom kas karfauja, nog to dingsta" Preke knygos 25c.

5 istorijos, 77 puslapiu, apie "Grigorius kuris per 17 metu gyveno ant salos" — "Isz mirusiu prisikelo" — "Dorybe veda in laime" — "Debeselis" Preke 25c.

8 istorijos, 112 puslapiu apie "Nevaloje pas Maurus" — "Viesz kelio duobes" — "Karataitis zmo-gus" Preke szitos knygos 25c.

Skaitykite! Kas prislaus mums \$1 tai gaus 5 iz visz-minutu knygu, arba \$1.25 vertes knygu uz \$1. Raszykite kokiu norite. Mes siusime knygas per paczia ir apmokame vises kasztas. Galite pirkti kiek norite. Visos knygos yra geros ir koznam jie patiks. Raszykite szendie, Adresavokite

W. D. BOCKKOWSKI-CO.
Mahanoy City, Pa.

Trupinelei.

— Anglije pargabena kas metas 100 milijonu svaru sku-duriu.

— St. Louis, Mo. randasi palicijantas J. W. Trafi kuris yra 6 pedas ir 5 colius augsz-czio.

— Moskva neuilgio izduos \$1,500,000 ant invedimo elek-trikinio kelio.

— Kalifornijai randasi su-virszum 1500 aukso kasiklu.

— Kinuosia parsiduoda tu-zinas kiausiniu po 2 centus.

— Suvienituose Steituose randasi 5800 aviatoriu lekioja-nu maszinu.

— New York Central ge-lezkelio stotis New Yorke kasztuoje \$180,000,000.

— Milijonieris Frickas mo-ka tulam muzikantui \$10,000 ant metu, kuris turi jam kas diena pagrajyt.

— Clevelando palicije nu-trauks fotografijas visu mote-riu ir mergynu, kurias suoms karczemosia.

— Praeja meta iszkeliavo in Kanada 150,000 Ameriko-nu kurie iszeze su savim \$200,000,000.

— Suv. Steituose randasi suvirszum du tukstanczei visio-ki gatunko obuoliu.

— Anglijos gyventojai su-dejo in pacztinius bankus pra-eja meta suvirszum \$250,000,000.

— In laika deszimtu metu pribuvo in Amerika 10,000,000 atejviu. Praeja meta pribuvo iz viso suvirszum 1,400,000.

Suraszai iz gyvenimo ant Filipinu.

Ne mokantis padotku buna korojamas su pagialba botago, o ant galo buna izguitais iz-tesvines, o turtas buna uzgrie-btas per valdze.

Oras Maniloje pripildintas kvapsniu kokosu ir raudonu pipiru.

Filipinai susidepa iz 1,200 vakiu salu.

Huraganas vadinamas tyfu nu (vetre) ir drebejamas ze-mes buvo igi sziolei zinomas del tenaitiniu giventuju igi pribavimui flotos Deweyjo.

Suvienitos Valstijos pasku-tiniuose trijose metuose paga-beno no salu Filipinu tavoro usz \$7,000,000.

Stalices Filipinu ir Manila kuri skaitosi ant 200,000 gi-ventuju mieste, o 60,000 giv-en-toju buna uzmiestije.

In trauki 200 szimtu metu kas diena augo skaitlis pasike-lelu.

Jenerolas Veyleris buvusis gubernatorius Filipinu per-trauki keturiu metu sukreto turtu \$1,000,000 apricz emimo metines pensijos \$40,000.

Didziause zobova ant Fili-pinu ira muzetine gaidziu atsi-bunante dideluose cirkuose, kuriuose talpinasi in 4,000 zmoniu.

Juokai

Sudia.

Sudzia: — Esi apsunkin-tas, jog papildei vagiste nak-ties laikia?

Vagis: — Kad mano ama-tas ne velina dienos laikia vog-ti o ir zu oniu sarmatijuosiu.

Amerikonizskai.

— Paemei Jonai pede, tai kodel szterninkui ne atidavei, ka esi skolingas?

— U-gi kam ne atejo, ar-gi asz jiam siulinsiu?

Ka jis zino.

— Oi kumute kokia tavo puiki drese!

— Ar taw patinka? O man-sujis nepatinka — pasaki jog per brangi!...

— Ka jis zino!

Geriausies spاسباس.

— Del ko tu Megute vis pa-ti viena iszeini.

— Tai geriausies spاسباس

14 metų senas laikraštis KATALIKAS

Išleina kas Ketverga, Chicago, Ill.

Laikraštis "Katalikas" 12-kos puslapių, didžiausio formatu, redaguojamas geriausių redaktorių, talpina raštus geriausių raštininkų ir visuomet telpa visokių žinių iš Didžiosios Lietuvos, Prūsų arba Mažosios Lietuvos, Amerikos ir abiejais iš viso pasiviečio.

"Kataliko" prenumerata Suvienytuose Valstijose Šiaurinės Amerikos:

Metams \$2.00, pusei metų \$1.00

Kanadoj ir Meksikoje — Metams \$3.00, pusei metų \$1.50

